unu

avantgardă literară ■ ■ ■ iulie 1928 ■ ■ ■ ■ | No. 4

? lei | **colaborează:** george **bogza,** victor **brauner,** filip **corsa,** madda **holda,** al. **marius, moldov,** saşa **pană,** stephane **roll,** ion **tăutul,** ilarie **voronca, 45.**

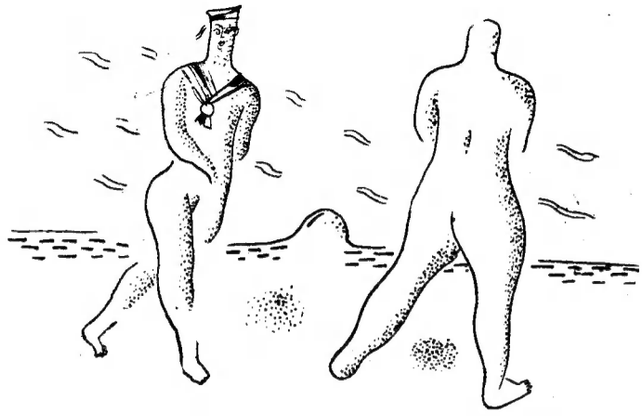

VICTOR BRAUNER : DESEN

Plîns cu stînci

MIE

Iebdomader, eu plîng cu stînci
lestrămări
rguduiri

Rombic la margini de pămînt
sufletul pipăie
ârfuri de vînt.

Blestemul înţeapă
Dumnezeu curge şi se împrăştie pe jos
Helas, suflet de om nebulos.

Ochii pun petice
dureros de prismatic privesc
rătăcesc
iar sufletul sub univers
cum omul sub cobiliţă.

1927 **george bogza**

Compliment

lui Filip Corsa

Desigur
cerbii au primenit pădurea
păsările împletesc coadă vîntului
şi de 365 de zile
brazii sărbătoresc crăciunul;

Mai încolo soarele a roşit
—(Ca miresele noaptea)—
Hai!
Vino cu mine şi fi curagioasă:
Am avut grijă dinainte să mă omor
Haiducii (îngerii codrului)
Dorm pe patul lor de puşcă
Prietenii mi-i port ca floarea reginei la butonieră
E un struţ speriat în piept inima
Iar ochiul un trecător pe calea laptelui

1928 **al. marius**

Fructieră

Aşa se conjugă mugure—mugure;
fruct plictisit—nuntă sub pămînt;
la dejun etajera deschide un strugure
şi miezul conjugă din sticlă un cînt.

filip corsa

Spleen motivat

Spleenul în raid Aix-Calcuta
Ce admirabil aparat Goliath!
Ziua s'a umplut ca un vestiar şi
Spleenul poartă altfel fericirea—ştii?

A sunat una—două—trei—patru

Becurile vor invia la ora şase
Corul incendiază îndrăgostiţii
Urlă clasa—la Nord lupul caută

Spleenul din caldele solstiţii
diafragma precît sensibilă şi precaută
bîzîie muşte şi spleenuri prin clase

filip corsa

LINII FRÎNTE

KAKARAD

Kakarad e un cioc cu sfîrc,—atîrnînd ca un monoclu pe sfoară—pe ceafa celui mai mare creator de statui vii pe socluri de geniu, cari împiedică circulaţia automobilelor.

Intr'una din zilele glorioase ale vieţii sale, scoborînd în corabia lui Noe, a tăiat cu ascuţişul inteligenţei sale un smoc de păr din barba venerabilului bătrîn, şi îşi făcu ciocul veşnic, după ce'l spălă 40 de zile în apa potopului, spre a deveni alb şi mătăsos.

Apoi tapetă cu vată grajdul şi grădina zoologică şi'nvîrtindu-se pe un tobogan, începu o discuţie savantă cu toate animalele şi păsările din corabie, urinînd între timp fabule amestecate cu plumb topit în ghiaţa familiei şi stropind cu o scuipătoare de buzunar 6000 bucăţi de hîrtie, cari nu se mai puteau întrebuinţa în alte scopuri.

Cînd porumbelul aduse ramura de măslin, Kakarad, ieşi din corabie şi deveni apostol, după ce în loc de picioare avea o catedră, iar în spate cîţi-va saci cu diferite cutii goale de conserve.

Astfel făcut, se'nfăţişă la porţile cerurilor unde solicită o audienţă, fiind imediat primit în grădina cu straturi de zarzavat, care servea de staţiune climaterică celor ce n'au fost membrii academiilor.

După terminarea audienţii, ce durase mai multe decenii, se'ntoarse călare pe ochelari în sînul familiei şi obţinu drept premiu o subvenţie din partea recunoscătoarei patrii.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Spre a se impune pretutindeni, el își făcu sute de cioculețe aidoma cu al său, pe cari le așează în diferite consilii, unde autoritatea ciocului îi aducea pe tavă, respectul unanim.

Scrierile și dialogurile sale—bazate pe principiul gravitației—ejaculate, erau imediat legate cu plumb, spre a sta în cap totdeauna.

Totuși viermii, începînd să-i roadă rugina geloziei, îi ciuguleau în fiecare săptămînă un fir din simbolul personalității sale.

■

In anul 1968, încărcat de glorie și ani, se așeză într'un borcan cu alcool—alegîndu-și domiciliul pe un raft din muzeul zoologic—și rămase în stare naturală, în atitudine de profet iluminat. Se poate vedea și acuma pe genialul om, critic, orator și poet al animalelor, ținînd în brațe un car macedonian plin cu arici, la muzeul zoologic, secțiunea cefalopozilor.

moldov

Adevăratele aventuri ale lui Tirăliră

Tirăliră e o perucă și ventuză cari se aplică din cînd în cînd pe gura unui clarinet ce-l poartă înșurubat la subțioara mînii stîngi. Pe cap poartă o gambetă pe care o întoarce în timp de ploaie, strîngînd astfel o cantitate suficientă de apă spre a se putea plimba cu o barcă construită după sistem propriu (G. M. B. H.). Tirăliră urăște femeile pentru că nu tac în timpul zilei și numai noaptea aiurează; deaceea în plimbarea cu barca ia tovarăși o știucă și un morcov cu cari se ia la întrecere pentru a cîștiga derby-ul tăcerii. Cînd e înfuriat, asta foarte rar, Tirăliră lovește de trei ori în pămînt cu dreptul și sună din niște chei—atîrnate la o coapsă—cu cari descuie sufletele oamenilor.

Ultimul taifun a imprimat cabanei saie o mișcare ascendentă spre Nord-Infinit. Presimțind gîndurile Celui ce ordonase acest raid, îi jucă o farsă asvîrlindu-se spre pămînt. In cădere, clarinetul lui Tirăliră sfărămîndu-se, acesta de jale își făcu o groapă cilindrică, se băgă pînă la cap, stînd ast-fel trei-zeci-trei zile și nopți cu un ochiu deschis spre Dumnezeu și unul spre sine. Cînd ieși, din groapă pielea sa se metamorfozase într'un țesut impermeabil.

A doua zi, se vîndu primului fabricant de water-proof-uri întîlnit în cale.

madda holda

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Rp.

pentru Ly

Deși trecuse ora de consultație, privirea și glasul femeii m'au hotărît s'o însoțesc acasă. Avea un fiu bolnav. Totdeauna vizitez pacienții proaspăt ras; barba neîngrijită indispune. Un bărbier atașat persoanei mele se află în camera din stînga cabinetului de consultație, cu pămătuful—drapel de frișcă imaculată—în dreapta.

■

După o oră mă aflam lîngă bolnav, un tînăr între 16-18 ani. Sta la masă, cu capul înfășurat într'o cîrpă umedă —și mîzgălea cu creionul o coală. Scrisul?: aidoma copilului de 2 ani cînd intră în posesia unui părete sau bucăți de hîrtie și a unui grafit. M'am interesat. Era analfabetism și nu agrafie.

I-am ridicat imediat compresa, fiind adversar convins al acestui nenorocit și perimat sistem pentru îndepărtarea căldurii și durerilor tidvei. Bolnavul e gratificat cu o boală nouă — *hydrocefalia* — apa trecînd în cap în virtutea osmozei. In cel mai fericit caz, bolnavul rămîne tîmpit prin diluarea substanței cenușii (cum se întîmplă după un atare tratament în meningită). Cefalalgia e necesară omului: îi amintește și dovedește existența capului (un confrate a făcut de curînd o comunicare la Academia de Medicină din Paris asupra procedeului personal pentru provocarea durerilor periodice de cap. Premiul Nobel pe 1929 îi este asigurat).

■

Bolnavul mai prezenta febră zilnică vesperală, pentru mine foarte elocventă: boala era în *sînge*. I-am luat printr'o înțepătură fină în lobulul urechii cîte o picătură roșie, le-am intins pe două lame, grăbindu-mă spre cel mai apropiat laborator de analize bacteriologice.

Ultramicroscopia cît și analiza microscopică—(microbii, decenți prin hereditate, nu apar înaintea ochiului nostru indiscret și chromatofil decît în vestmînt colorat violent)—mi-au adeverit bănuiala. Sîngele era infectat cu BACILUL POEZIEI.

Am comunicat mamei că fiul are nevoie să învețe de urgență abecedarul și vindecarea va veni automat. Chiar din sara doua frecventă un curs pentru adolescenți. In momentul cînd posedă 24 litere, versurile începură să se înșire vertiginos. Cu aceeași răpeziciune scăzu febra și cefalalgia poetului sub presiune.

Drept onorariu îmi închină prima odă. Se poate admira în mărime naturală pe părete de lîngă bibliotecă.

sașa pană

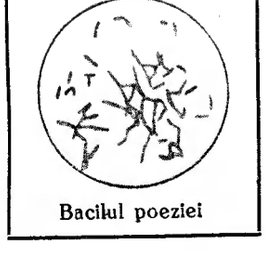

Bacilul poeziei

ANTOLOGIE

ilarie voronca

ULISE

dimineața își freacă sînii tari de fereastră
perdelele se apropie se îndepărtează ca două armate
în curînd va veni ceaiul
și nu știi dacă TU vei fi acel care îl va bea
dar scrii un imn acestei băuturi de culoarea frunzelor
toamna sîngelui răzbate prin cornul de vînătoare
un cerb înaintează în desenul zilei
vizuinele se deschid ca bricegele
zmeură și fragi umezesc pașii

CEAI arșiță cu buraieni și coacăze
răcoare în căldură binecuvîntare de rubin
voia și împărăția ta facă-se
culoarea ta e a cîrnii trecute în spin

tu ești sala de lectură de baie a săracilor
tu dai la ora patru sărutul de mamă copiilor orfani
împrumuți înțălepciunea vracilor
și pui gîtului pe dinăuntru o salbă roșie de bani

CEAI care desfeți limba și mărunțaiele
CEAI care micșorezi bolnavilor suferința
ierburi sălbatice din noi răutatea oamenilor taie-le
ădu în ficatul și în rărunchii mei liniștea umilința

ceai dăruit refugiaților ruși
ceai în grădini publice pe scaune de lemn
ceai celor supuși și celor nesupuși
ceai pe toate buzele uscate ca o cruce de lemn

ceai binecuvîntat ceai ca boschet în duh în os
tu te împarți precum cuvintele uneori uitarea
cerul era de culoarea ta cînd l'au răstignit pe hristos
în apele tale se sărută aerul marea

din indii te-au adus misionari
iarba ta eră coaja rănilor tămăduite
dar pirați au atacat corăbiile mari
sîngele s'a amestecat cu apele vuite

tu ai profețit revoluții din pîntecul samovarului
tu ai trecut ca o mînă prin gîtlej prin mîni
în siberia în jurul tău ca în jurul altarului
s'au rumenit glasuri și pîni

ceai ca drum tăiat în calcar
ducînd în răcoarea frunzarelor stîncilor
ceai sorbit în desghet de făurar
în clătinarea de mușețel a lămpilor

ceai din după amiezi de primăvară din după amiezi de iarnă
ceai cu tăpșane de toamnă roșcovană
la întoarcere la conac în pocnet de armă
și prepelicari cu limba de un cot în goană

ceai din mîna ca o privire a mamei pe ceardac la soveja
pădurea vuiește și în jur troznesc amintirile docarul
porțile de stejar bătrîn se deschid
intră factorul
și tresaltă inimile ca la hora hanului
citești veștile fratelui dela cernăuți
stelele se desghioacă precum alunele verzi
cerul te înfășoară ca un brîu oltenesc
arborii numără cît pot
apoi umbrele umblă în vîrful degetelor
glasul mamei a suferit s'a boltit
și ca o fîntînă se adîncește se întunecă

ORA CEAIULUI

fragment din poemul cu același titlu, imprimat pentru 206 iubitori de literatură integralistă. „Poemul: o șea năzdrăvană, o scuturi și nechează armăsarul mîncînd jăratec".

SCURT-CIRCUIT

ILARIE VORONCA

E incendiul care a desfăcut cele mai brusce ravagii. O șrapnelă pocnind prin iarbă, sfîrtecă picioarele gușterilor și s'au aprins, eșind ca rochiile, pe fereastră, flăcări. Vîntul lingea sarea cerului sdrelindu-și de stele limba, înăsprind mătasa, care plopii în frunze și-au însușit-o. Dar etajele se surpau peste epurii de casă, pianele începură singure să cînte, învîrteau fotoliile un vals, oglinzile se legînau ca apele cu gondola nufărului în serenadă; iar din bufete farfuriile săreau, închipuind o clipă în aer lună și se aplaudau între ele.

In foc cu pumnii de jar Voronca, trîntea ușile, închizînd și deschizîndu-le pentru *ora ceaiului*. Fiind de asbest n'a ars în propriul lui incendiu. Un purgator trecea cu el prin lirica noastră, cădeau ca dudele pedagogii și se stîrpea o poezie scarlatinoasă, întinsă peste o bleagă mediocritate. Cu o locomotivă sigură în condei, Voronca e azi un poet cu gări și itinerarii proprii. Cine va culeza să-l conteste? Cine ar putea, dintr'o lume mioapă, nega strălucirea vie din poemele lui ca animalele? Purtînd un vis cu unghiile înfipte în coapsă, convulsiile din el l'au trezit la o aurora care uimește, deslegînd puhoaiele peste munții unor ideale desfaceri. Iată de ce, dragă Ilarie, volumul tău ULISE despicînd din strigăte pădurea unei voci, deschizînd în aer garderoba păsărilor — e un anotimp printre noi.

Și se deschid paginile arate în cer ca ogoarele. Cum a știut ochiul tău să vadă și să domesticească, pe brazdă, baletul ciocîrliilor și să umple fără șovăire un glas rotund de autentic poet? Și am strigat: un tenor cu gîtlejul de argint și azur cîntă în acest megafon; un arhanghel se convulsionează printre oameni, frigîndu-se în zăpezi; o poezie ca o pasăre e închisă în această poezie; o fîntînă duci în palmă ca o porumbiță și se desface în aer fîntîna în evantaiul porumbeilor, în curcubeu o cravată o ieși din pupilă și-ți alunecă prin degete mătasa poemului, vîntul îți umple, cămașa se umple cu respirarea cîmpului, cu gurile stelelor.

Sînt martor, Ilarie, cînd lui Prometheu, pe stîncă, i-ai tras două palme și ochiul tău s'a rostogolit ca un ghem de flăcări printre cerbii fugiți din marmură în sîngele tău; ai aprins ca pe un candelabru ochii lupilor și bolovanii i-ai prefăcut în pîne, săturîndu-se vrăbiile înghețate în paharul iernii.

Acum 5 ani, cînd te-am cunoscut, ți-am adus cel mai stîngaci dar: volumul cu poeziile lui M. Săulescu. Ți-aduci aminte? Era bibliotecarul unui cerc de intelectuali. Prin părul tău, ca fulgii sclipeau neliniștile. Din poezie ți-ai făcut o pijama ca din fluturi și ochiul tău era în fund; unul cu aureolă și cu sfinți ca un altar, celălalt cu taburete înalte, cu zinc și cu esențe ca un bar. Era restriștiștilor, veghia cel dintîiu. Voii prefăcuseși șoimul alb de pe umăr în bufniță. Eșit din sălile de gimnastică, te conducea pînă acasă, ca o tuberculoasă, luna. Apele putrezeau în glezne și lebedele erau albe de spleen.

1924, Anul jassului, și s'au deslînțuit cuvintele ascunse ca arama, ai trecut pugilînd fantomelele cu *75 H. P.* De pe balconul *Punctului* ai fost îndelung ovaționat de propriu tău glas și într'un sigur circuit stadionul s'a mărit la *Integral*..... dar imagina ta mă copleșește, dragă Ilaire, în aroma ta mă lichefiez, statura ta e cu mult deasupra puterii mele, mersul tău îmi frînge creioanele și nu-mi rămîne de cît gura ca o pasiune, să te sărute

roll

Creatorul

Căpetenia—avantgardei constructiviste—revine în mod irefutabil lui Marcel Iancu.

Desăvîrşit mănuitor al penelului, creator al unei noui arhitecturi, aduce acelaşi aport de intelectualism înviorător în scrisul său.

Hulită de vechii tradiţionalişti, architectura modernă îşi urmează azi drumul cu o siguranţă uimitoare, fără putinţă de a fi doborîtă.

In această luptă, Marcel Iancu îşi are meritul lui. Cei cari doresc dovezi, să se ducă să admire ceiace a realizat el în strada Negustori.

E în această clădire tot ce poate fi mai convingător în arta nouă: geometria suprafeţelor, raporturi de formă, culoare, lumină ce irumpe prin cristalul uşilor. Nu e stil, e o *concepţie*.

Acelui care a dat lui Marcel Iancu posibilitatea acestui efort, o mulţămire şi o strîngere de mînă.

ion tăutul

RÎNDURI
pentru conservarea amintirei.
Lui S. P.

Ieşind din aburul butoiului-restaurant, am pornit tustrei pe trotoarul rulant, luminat în dansul stelelor electrice, cari ne făceau cu ochiul.

LUMINILE spun adevăruri şi ne ghicesc în palmă.

Narim se sfătui cu stima ce şi-o purta, hotărînd să'mbrăcăm o făşie din gîndurile ce ne posedau în beciurile instinctelor.

INTUNERIC.

HO-HO-HO-ce'ntinse sînt coardele dorinţei şi cum îmbrăţişază coarnele racilor, carnea pudrată cu fărîme de oglinzi.

Vrem, **vrem.**

Dorinţele ating recorduri. Un colier de sifoane atîrnat de elajul unui stîlp de tramvai, mă'nbie pe o terasă căptuşită cu pămînt.

Roţiţe dinţate tresaltă arcurile.

O pîlnie de gramofon conduce caii circului într'un cerc vicios, iar sfîrcul biciului directorial explodează cartuşe oarbe.

Clownii se tăvălesc în bălegarul cailor *„pur sang"*, curăţind arena.

Vizităm menageria luminată de licuricii din pupilele animalelor.

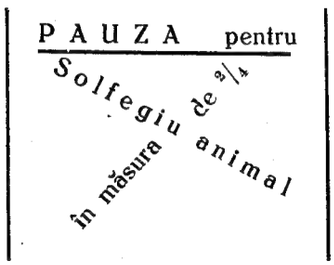

Pooftiiţi *domnilor*, spectacolul începe după fiecare pauză.

Timpanele bat tactul-tîmplelor şi orchestra arterelor cîntă *1812*

Ecouri se zbat în sufletele de cîrpe şi nu'ntîlnesc granitul ce vibrează.

Pozăm aparatului înregistrator de chipuri şi nu ne recunoaştem epiderma.

Nu ne recunoaştem!

Nu!

Un lătrat violează duminicalul repauz, al contemplării portretelor noastre, pe cari le expunem în biuroul stării civile.

Zorii treceau Atlanticul.

45

URMUZ No. 4. *Vitrină de artă nouă la Cîmpina.* Aci îşi etalează a pile unei chemări, poezia tînără a lui George Bogza, căutînd un strigăt cerul din el. Dar convulsiile neîntrerupte vor căli odată, în azur, trîmb întrezărită.

Debutînd, modernismul lui simpatic prin voioşie, sfîrtecă în braţe poetului jerba unei ardori.

In acelaş glas colaborează d. Al. Tudor-Miu complectînd meeting-

DER STURM — Die führende Zeitschift der neuen Kunst.-Berlin *H. Walden.*

Herwarth Walden: *Im Geschwaig der Liebe* (Gedichte).

Filmul meu Anul II, No. 9 şi 10. Directori Menalque şi M. N. Marn

Cămaşa de forţă

Unul dintre noii veniţi în gramatică e neîntrecut plictisit de literatu noastră. Il ştim admirator simultan al lui Apollinaire şi Anatole France; Paradisului statistic şi al Flautelor de mătase; l-am văzut încercînd matur tăţi ingenue în foiletoane scrise cu biberonul şi mai ştim că dacă nume lui n'ar ascunde fals o circumcizie — fiindcă scrie sub potcoava orţ doxă a d-lui Nae Ionescu — ne-ar fi acuzat de izraelitism. Neputînd, d această penibil de ambiguă menghină, se hîrţuie amintind de vernisage înai gurate cu lumănîri, afişe cu canonade şi mai ales de cluburile prin lăptăr

Dar laptele e un bun antidot pentru poezia care te înneacă, tiner baletist!

Dar nu-ţi răspund ca să mă redresez în temeritatea de unde m'ţ clătinat şi nici ca să-ţi satisfac ambuscada ta intelectă; ci pur şi simplu c să-ţi pot spune — pentru deapururi — **pîrţ!**

Nestlé sic

Exema literară

Natura şi părinţii i-au zămislit viaţă, ochi şi un rudiment de creer — tinereţea împreună cu un doctor oculist, o pereche de ochelari spînzu raţi pe nas, iar cei 60 de ani şi mai ales scremutul intelectual, un păr al şi un cioc destul de delicios.

Figurina această răspunde la numele de Mandalache Blegomiresc şi trăs de cioc se subintitulează profesor de estetică şi autor de volume.

Unit de ofiţerul stării civile cu o persoană de sex femenin, s'au trez după nuntă rude directe cu Shakespeare şi Ibsen încasînd drepturile heredo colaterale de autor.

Procurator al animalelor şi mai ales al dobitoacelor, răspunzînd — î numele lor — cu numele de Radu Bucă.

Cel mai perfect mănuitor de greşeli gramaticale şi de cacofonii literar vorbite şi scrise.

Patronul „Institului pentru confecţionarea geniilor de ambele sexe Membrii... pardon, geniile se ocupă cu adularea maestrului.

Iar EL îşi plimbă majestatea cu tichie de hîrtie prin „cîmpiile elizee bătînd cîmpii.

S'a autodefinit „exema litetrară".

Ion tăutu

In subsolul „Opiniei" un speriat de „noile formule anarhice: futurism cubism, dadaism", Ion Micu, (pseudonimul d-lui Ion Microcefalul) ne denunţ Inteligenţa din stomac a microcefalului cu „senzibilitatea bolnavă, insuficien de înţălegere, etc..." digeră cu mare greutate literatura nouă şi îşi scurg părerile băloase. Frînge săgeţi de mucava în Marinetti, Prampolini, Trista Tzara, Dessaignes, Picabia, Esenin, Mandelstam, Vinea, Călugăru, Ilari Voronca, Stephane Roll, Saşa Pană.

Nu-i „şarlatanism", micu-cefalule! nici „exploatarea masselor cititoare (nu ne adresăm lor): imprimatul, expediatul, remiza vînzătorilor sînt îndoiţ costului de vînzare.

„Anarhism"? Dacă prin anarhism a înţăles un cuvînt nou dăltuit, expresie sugestivă, rapidă, plastică un vers penetrant şi scăldat în sev pură, DA. Atare anarhism am făcut şi continuăm. Celălalt — confuzia - e în capul (problematic) al micu-cefalului.

Sfătuim pe acest domn să ia un Koprol şi să-şi gargărisească gur cu hipermanganat.

unu

u n u

avantgardă literară

CORESPONDENTA: **Bucureşti I,**-Căsuţa Poştală, 11
Dorohoi,-Str. I. C. Brătianu, 3

TIPARUL „GAZETA DOROHOIULUI"— DOROHOI

avantgardă literară

septembrie 1928

No. 5

2 lei

colaborează: ion **călugăru,** gheorghe dinu, av. **dudl,** madda **holda,** m. h. **maxy, moldov,** saşa **pană,** stephane **roll,** ilarie **voronca, zadkine.**

Tekirghiol

Noroiul te cuprinde ca surîs sau ca algă
galopează inima savană acest zid
cînd vînătoarea urcă pe cer ca pe o targă
şi prin apele calde vîntul în cîrji proptit

O uşe precum cîine prepelicar te cere
pasele chiuie (ce cor) genunchiu-amar
dar servitoru-aprinde lumina din artere
şi aerul ca trepte suie în mădular

Pasul pînă 'n trecut numerotat ca trăsură
simţi limba cu zăvorul şi pîntec ca un preş
rate sălbatece peste pleoape trecură
lîngă umeri ca poduri bretele cînd dau greş

În afară de asta oraşul e o gravură
şi munţii nu sărută văzduhul prea destins
aştepţi o întoarcere ochiul în arătură
ce sprînceană sexul de ierburi sărate lins

Stai în tristeţe singur cu frunzele uscate
cum sufletul ne leagă cordonu-ombilical
cerul se adînceşte pe sălcii ca un spate
şi liniştea se'nchiagă în sînge cu metal

ilarie voronca

Cameie

La tropice te plimbi învăluită în liane
carnea piciorului tău imprimă pe nisip icoane
idol în carne cioplit; îţi dărui cunună
din vanilii: fruct cilindric de culoare brună.

Cartă postală

lui **moldov**

Frate ce-ţi porţi exilul calvarul
într'un tîrg inert inutil bolnav de splèen—
scrii petiţii analfabeţilor sfaturi celor timpi
dau măsori capacităţile butoaielor cu vin.
Orbitele tuburi Crookes şi Roentgen privirea ta
disecă şi vede ce alţii nu văd, capul triaj,
focul scalpel sintetizează sonor fraza nouă

Sînt lîngă tine şi-ţi strig curaj!

saşa pănă

VIENA, August 1928

ZADKINE

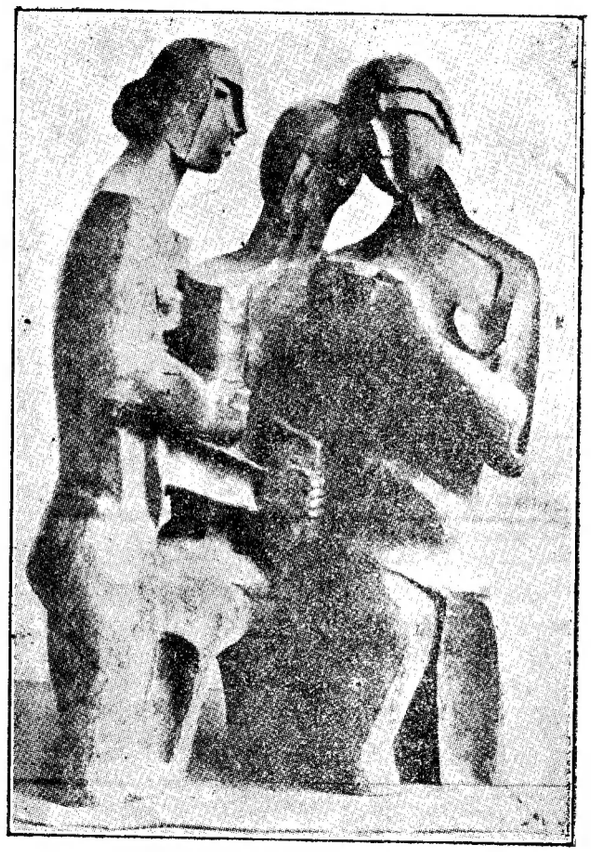

cele trei grații

Sonet

Primeşte-mă cum sînt: înveninată
de ultimul pocal de soare; cată
spre umărul meu gol şi umilit
de mai sticleşte scama unui mit.

coboară-mă ştiută între vii
adaugă peste stihul meu trecut
inconsistenţa albă; nu ieşi
pîn' nu apune visul meu avut.

amenajat mormîntul meu cu arme
nu va pluti; va sta să ardă ora
căldurilor obscene. Peste flora

fetidă a iubirii vin să darme
minuscule ciocănitoare de-argint
teatrul beat al zorilor de-alint.

av. dudl

Din Ramon Gomez dela Serna

Pare natural ca păsările adormite să cadă de prin arbori.

Trîsnetul nu-i decît o specie de tire-bouchon înfuriat.

Acest peşte erà atît de enervat în borcanul lui, încît fără să-mi dau sama — cum aşi da drumul unei păsări — l'am azvîrlit pe fereastră să zboare.

Sînt unii oameni emfatici şi violenţi, cari iscălindu-se par a izbi cu biciul.

Cutiile de conserve „executate" rămîn cu limba lor de fier albă — înafară.

BCU Cluj / Central University Library Cluj